

ABSTRAKT

Technologie užívající určité standardy zajišťující kompatibilitu a interoperabilitu prostupují naše životy. Za předpokladu, že by standardy měly na jednu stranu být pokud možno co nepřístupnější a držitelé práv duševních vlastnictví (PDV) mohou na druhou stranu takovému přístupu zamezit, vyvstává velké množství právních otázek. Tato diplomová práce se primárně zaměřuje na technické standardy ovládané standardizačními organizacemi a na důsledky zahrnutí PDV do určitého technického standardu přijatého standardizační organizací pro držitele takových PDV z pohledu soutěžního práva EU. Metoda použitá v této práci se nejprve zaměřuje příslušné teoretické koncepty, poté zkoumá aktuální postoj soutěžního práva EU *de lege lata* a diskutuje o možných úpravách takového stavu *de lege ferenda*. V první kapitole je pojednáno o technických standardech, jakož i o jejich ekonomických dopadech, zejména kompatibilitě, interoperabilitě a síťových efektech. Druhá kapitola nastiňuje základní otázky týkající se průsečíku mezi technickými standardy, PDV a soutěžním právem EU, zejména patenty na standardizované technologie stanovené standardizační organizací (PST) a přiměřené, rozumné a nediskriminační (z angl. *fair, reasonable and non-discriminatory*) (FRAND) licenční podmínky. Dále jsou nastíněny současné otázky soutěžního práva EU (patentová past, zablokování) s důrazem na rozhodnutí Komise ve věci *Samsung a Motorola* a očekávaný rozsudek Soudního dvora ve věci *Huawei v. ZTE*. Kapitola třetí porovnává rozdíly v nakládání s technicky a ekonomicky nezbytnými patenty, zkoumá běžné licenční praktiky (patent pools, křížové licence) a názorně demonstruje současnou nerovnováhu v odvětvích s PST. Kapitola čtvrtá se zaměřuje na otázku, zda PST implikují dominantní postavení jejich držitelů a dochází k závěru, že v současnosti jsou držitelé PST automaticky dominantními soutěžiteli. Kapitola pátá se zabývá dostupnými metodami, na jejichž podkladě lze dospět ke konstatování zneužití dominantního postavení prostřednictvím podávání návrhů a vymáhání soudních příkazů ze strany držitelů PST a dále pak prozkoumává možné způsoby licencování PST v budoucnu. Závěr shrnuje postřehy a doporučení z předchozích kapitol a nabízí potenciální řešení současných otázek.